

فدا و طلب
سنّت و
باردار

نویسنده

طاہرہ بیگم میرزینعلی (ہاتفی)

مقدمه

جنین؛ از همان زمان انعقاد نطفه موجودی زنده، بینا، شنوا، آگاه و از شمار بندگان خدای متعال است و دیگر بندگان، موظف به حفظ شأن و حقوق او هستند. به واسطه همین دیدگاه مترقی اسلام، در قوانین فقهی ما، برای نطفه در همان لحظه نخست انعقادش نیز دیه تعیین شده است و هیچ کس حق ندارد او را از حق زندگی کردن محروم کند. این بینش متعالی را باید سبب دیدگاه غیرمنصفانه بسیاری از مکاتب غربی که هر دلیلی که بتوانند خود اجازه می‌دهند این موجود بی دفاع را به دیار عدم راه می‌کنند، متافانه این طرز نگرش، ویژه از زمان اجرای برنامه‌های تنظیم خانواده در کشور ما نیز رسوخ کرده و به ویژه تا قبل از چهار ماهگی، از منظر بسیاری از مردم اقدام جنین جایز شمرده می‌شود.

اما باید توجه داشت که اگر حتی جنین را جماد، یعنی موجودی در حد سنگ و چوب هم فرض کنیم طبق نظر قرآن، باز موجودی است که تسبیح حق می‌گوید و قابل احترام است. از سوی دیگر واضح است جمادات نیز از محیط اطراف خود تأثیرات معنوی می‌پذیرند؛ و این مسئله این است که در تعلیمات اسلامی و قرآنی، امری بدیهی است و در علم جدید نیز مورد زیادی مورد پذیرش قرار گرفته است. بنابراین اگر حتی جنین را معادل سنگ چوب هم فرض کنیم باید بدانیم که تمام حالات روحی و جسمی مادر و نیز محیط زندگی او بر کیفیت رشد معنوی او مؤثر خواهند بود. بنابراین باید دقت داشته باشیم که تمام آنچه مادر می‌خورد، می‌پوشد، می‌شنود، می‌گوید، می‌بیند، لمس می‌کند،

احساس می‌کند و نیز تمام کنش‌ها و واکنش‌های قلبی و روحی او و حتی تمام اتفاقات پیرامونی او - یعنی فضای زندگی، رفتار همسر، همشینیان و... - بر تربیت روحی جنین مؤثرند؛ بنابراین به عنوان یک اصل اولیه این نکته را فراموش نکنید:

«هرچه کنی به خود و جنین خود کنی؛ گر همه نیک و بد کنی»

پس اگر فرزند صالح می‌خواهیم باید هم صالح باشیم و هم مصلح؛ یعنی هم خودمان به سمت اصلاح حرکت کنیم و هم اطرافیان و محیط زندگی و... را به سوی اصلاح مادی و معنوی پیش ببریم.

چند

نکته

۱. این که تربیت فرزند از دوران جنینی شروع می‌شود در علوم امروزی تأیید گسترده‌تری پذیرفته شده است که به زودی و در مقاله‌ای به آن خواهیم پرداخت.

۲. اعتقاد بسیاری بر این است که تأثیرپذیری جنین از عوامل تربیتی از ماه چهارم و پس از ولوج روح شروع می‌شود. بنده براساس استدلال‌های فوق‌الذکر قویاً معتقدم که علاوه بر تأثیرات کودکان قبل از انعقاد نطفه، جنین از همان لحظه انعقاد نطفه نیز متأثر از عوامل اطراف خود است و لذا تربیت کودک از همان لحظه تشکیل نطفه آغاز می‌شود. البته چنانکه گفتیم این مسأله نیز با قدری مسامحه بیان می‌شود و گرنه تربیت کودک روندی است مستمر و دائمی که از مدتها قبل از انعقاد نطفه او آغاز شده است.